

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 17 april 1996 *

I mål T-2/93 (92),

Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France, bolag bildat enligt fransk rätt med säte i Paris, företrätt av advokaten Eduard Marissens, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Lucy Dupong, 14 A, rue des Bains,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av Francisco Enrique González-Díaz vid rättstjänsten, och Gérard de Bergues, nationell tjänsteman avdelad till kommissionen, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

med stöd av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av John D. Colahan, Treasury Solicitor's Department, i egenskap av ombud, biträdd av

* Rättegångsspråk: franska.

barrister Christopher Vajda, England och Wales, med delgivningsadress i Luxemburg hos Förenade kungarikets ambassad, 14, boulevard Roosevelt,

TAT SA, bolag bildat enligt fransk rätt med säte i Tours (Frankrike), företrätt av advokaten Antoine Winckler, Paris, och solicitor Romano Subiotto, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Elvinger och Hoss, 15, Côte d'Eich,

ach

British Airways plc, bolag bildat enligt engelsk rätt med säte i Hounslow (Förenade kungariket), företrätt av solicitors William Allan och James E. Flynn, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe,

intervenienter,

angående en talan om fastställande av de rättegångskostnader som sökanden skall ersätta intervenienten British Airways plc enligt förstainstansrättens dom av den 19 maj 1994, Air France mot kommissionen, T-2/93 (92), Rec. s. II-323, meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden C. P. Briët samt domarna B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Förfarandet

1 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 januari 1993, väckte Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France (nedan kallat Air France) i enlighet med artikel 173 i EEG-fördraget talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 27 november 1992 (IV/M. 259 — British Airways/TAT) angående ett förfarande för tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (ändrad version publicerad i EGT nr L 257, 1990, s. 13). Koncentrationen i fråga rörde British Airways förvärv av 49,9 procent av aktiekapitalet i TAT European Airlines, medan 50,1 procent av aktiekapitalet förblev i TAT SA: s ägo.

2 Genom beslut av den 15 juli 1993 tillät förstainstansrätten Förenade kungariket, British Airways och TAT SA att intervensera i målet till stöd för kommissionens yrkanden.

3 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta föregående åtgärder för bevisupptagning.

4 Parterna framförde sina muntliga anföranden och besvarade förstainstansrättens frågor vid sammanträdet den 23 februari 1994.

- 5 Genom dom av den 19 maj 1994 ogillade förstainstansrätten talan och ålade Air France att bära sina rättegångskostnader samt ersätta bland annat intervenienten British Airways rättegångskostnader.
- 6 Genom skrivelse av den 31 juli 1995, som tillsändes Air Frances styrelse, begärde den advokatbyrå som representerade British Airways att Air France skulle ersätta ett belopp uppgående till 54 674,98 GBP. Detta belopp består av utgifter (kostnader i samband med val av adress, översättning, resor, telefonsamtal, telefax, kopiering och så vidare) till ett belopp av 7 820,47 GBP och arvoden till ett belopp av 46 854,57 GBP. Nämnade skrivelse besvarades inte innan förevarande talan väcktes.
- 7 British Airways har under dessa omständigheter, genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 november 1995, inlämnat en ansökan om fastställande av rättegångskostnader där bolaget har begärt att förstainstansrätten skall slå fast de rättegångskostnader som är ersättningsgilla till ett belopp av 54 674,98 GBP.
- 8 Den 8 januari 1996 inkom Air France med skriftligt yttrande avseende begäran om fastställande av rättegångskostnader. Övriga parter i tvisten har inte inkommit med skriftliga yttranden.

Upptagande till sakprövning

- 9 Air France har hävdat att ansökan om fastställande av rättegångskostnader inte kan tas upp till sakprövning.
- 10 Till stöd för detta påstående har Air France för det första erinrat om att en begäran om fastställande av rättegångskostnader skall inlämnas inom skälig tid, vilket under inga omständigheter innebär att borgenären har avstått från sina rättigheter (dom-

stolens beslut av den 21 juni 1979, Dietz mot kommissionen, 126/76, Rec. s. 2131). Enligt Air France finns det skäl att anse att British Airways har avstått från sin rätt till ersättning för rättegångskostnader, eftersom det har gått fjorton månader mellan förstainstansrättens dom och begäran om ersättning av den 31 juli 1995 vilket inte har förklarats på något sätt. Air France har tillagt att det rör sig om arvoden och kostnader, vilkas belopp British Airways hade känt till redan innan förstainstansrätten avkunnade dom.

11 Air France har vidare hävdad att ansökan om fastställande av rättegångskostnader skall anses för tidigt inlämnad, eftersom förstainstansrätten enligt artikel 92 i rättegångsreglerna avgör frågan om rättegångskostnader endast "i händelse av tvist angående de kostnader som är ersättningsgilla". Endast det förhållandet att det har gått tre månader från begäran om ersättning av den 31 juli 1995, är inte tillräckligt för att leda till slutsatsen att Air France har bestridit det belopp som begärts av British Airways.

12 Förstainstansrätten konstaterar att dom avseende sakfrågan har avkunnats den 19 maj 1994 och att tidsfristen för överklagande således har gått ut den 25 juli 1994, med hänsyn till avståndsfristen. Även om ett överklagande inte har någon suspensiv verkan, anser förstainstansrätten att det är normalt att en part som har rätt till ersättning för rättegångskostnader väntar tills tidsfristen för överklagande har gått ut innan han framställer sin begäran om ersättning för rättegångskostnader till den part som har tappat målet vid förstainstansrätten. Dessutom anser förstainstansrätten att den extra period på ett år som British Airways väntade innan det, genom skrivelse av den 31 juli 1995, begärde ersättning av Air France för rättegångskostnader inte överskrider den skäliga tidsfrist efter vilken man har rätt att anse att British Airways har avstått från sitt rätt till ersättning för de rättegångskostnader det anfört. Eftersom denna begäran framställdes kort efter att Air France genom skrivelse av den 31 juli 1995 hade krävts på ersättning, skall den första grund avseende avvisning som har anförts av Air France följaktligen ogillas.

13 Vad gäller det påståendet att förevarande ansökan har inlämnats för tidigt skall det konstateras att det framgår av Air Frances yttrande att bolaget har bestridit det belopp som British Airways har begärt ersättning för. Under dessa omständigheter, och även om det antas att den tid som gått mellan skrivelsen av den 31 juli 1995

och förevarande ansökan inte har gjort det möjligt för Air France att uttala sig om bestridande av det begärda beloppet, har bolaget emellertid inte något intresse av att åberopa det förhållandet att förevarande ansökan eventuellt är för tidigt inlämnad.

- 14 Följaktligen kan förevarande begäran tas upp till sakprövning.

Saken

- 15 British Airways har begärt att förstainstansrätten skall fastställa det belopp som det har infordrat av Air Frances styrelse genom skrivelsen av den 31 juli 1995.
- 16 Till stöd för denna begäran har British Airways inledningsvis erinrat om att huvudtvisten var av betydande ekonomiskt intresse för British Airways, vilket motiverade en fördjupad undersökning av de frågor som uppkommit samt ett noggrant arbete med dess interventionsskrift. Dessutom rörde sakfrågan svåra och ovanliga gemenskapsrättsliga frågor som såväl rörde frågan om talans upptagande till sakprövning som om den var välgrundad.
- 17 Med hänvisning till förstainstansrättens beslut av den 8 mars 1995, Air France mot kommissionen (T-2/93 (92), REG, s. II-533), avseende intervenienten TAT SA: s ersättningsgilla rättegångskostnader har British Airways gjort gällande att det förhållandet att målet är invecklat även berättigar höga arvoden.
- 18 Vad gäller de utgifter som British Airways har haft har bolaget anfört att de i stor utsträckning består av kostnader för översättning. British Airways har erinrat om att det är ett engelskt bolag, att det språk dess advokater vanligtvis använder är

engelska och att det administrativa förfarandet förlöpte på engelska. Vad beträffar det skriftliga förfarandet var British Airways emellertid tvunget att betala kostnader för översättning, efter att förstainstansrätten genom beslut av den 15 juli 1993 avlog en begäran om undantag från regeln om tillämpning av rättegångsspråket.

- 19 Air France har gjort gällande att British Airways endast har rätt till ersättning för arvoden, om dessa rör de delar av tvisten där Air France har tappat. I frågan om talans upptagande till sakprövning har Air France emellertid vunnit och därför borde British Airways begäran om fastställande anses sakna grund till hälften avseende arvodena.
- 20 Vad gäller utgifter har Air France dessutom anfört att de i stor utsträckning består av kostnader för översättning. Förstainstansrätten skulle emellertid åsidosätta sitt eget ovannämnda beslut av den 15 juli 1993, genom vilket den förbjöd British Airways att framlägga handlingar på engelska, om den tilldömde British Airways ersättning för kostnader för översättning. Air France har hävdats att British Airways således endast har rätt att erhålla ersättning för kostnader för resorna till Luxemburg och möjligtvis för sina telefonsamtal.
- 21 Förstainstansrätten anför inledningsvis att det utgör en fast rättspraxis att de faktiska omständigheterna i ett mål — i avsaknad av gemenskapsrättsliga tariffbestämmelser — skall bedömas fritt med beaktande av föremålet för och naturen av tvisten, dess betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel samt svårigheterna i målet, den arbetsmängd som domstolsförfarandet medfört för ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och de ekonomiska intressen som parterna har haft av tvisten, och att den av denna anledning varken har att beakta den nationella tariff där advokatarvodena fastställs eller en eventuell överenskommelse som den berörda parten och dennes ombud eller rådgivare har ingått i detta avseende (domstolens beslut av den 26 november 1985, Leeuwarder Papierwarenfabrik mot kommissionen, 318/82, Rec. s. 3727, och förstainstansrättens ovannämnda beslut av den 8 mars 1995, Air France mot kommissionen).

- 22 Förstainstansrätten erinrar om att såsom British Airways har betonat i sin ansökan, hade dess advokater omfattande kännedom om tvisten, eftersom de hade gett British Airways råd när bolaget investerade i TAT European Airlines och de hade deltagit i förfarandet vid kommissionen avseende denna investering.
- 23 Trots denna förutvarande kännedom om målet, vilken underlättade arbetet för British Airways rådgivare, skall det konstateras att tvisten var betydelsefull ur gemenskapsrättslig synvinkel och att det var nödvändigt att pröva ärendet i fråga vad gäller såväl ekonomiska som rättsliga frågor, vilka var nya och invecklade. British Airways synpunkter i både dess interventionsskrift och under sammanträdet har dessutom varit relevanta och nya i förhållande till dem som har anförts av de andra parterna i tvisten.
- 24 Förstainstansrätten anser dessutom att tvistens natur och de ekonomiska intressen som parterna har haft av den, motiverar höga arvoden (se i detta avseende förstainstansrättens ovannämnda beslut av den 8 mars 1995, Air France mot kommissionen, punkt 23).
- 25 Förstainstansrätten anser dessutom att det förhållandet att den inte har bifallit British Airways yrkanden avseende upptagande till sakprövning av talan T-2/93 inte har någon inverkan på betalningen av rättegångskostnaderna, eftersom förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet T-2/93 har vunnit rättskraft och, eftersom Air France har ålagts att ersätta alla British Airways rättegångskostnader. Endast den omständigheten att British Airways yrkanden inte har godtagits på denna punkt kan följaktligen inte innebära att bolaget inte kan få ersättning för de kostnader som har samband med det arbete som har utförts med avseende på denna fråga.
- 26 Vad gäller de kostnader för översättning som British Airways har bestridit i egen-skap av intervenient anser förstainstansrätten att sådana kostnader i allmänhet inte är nödvändiga kostnader som har åsamkats parterna med anledning av förfarandet i den mening som avses i artikel 91 b i rättegångsreglerna. Såsom det har konstaterats ovan i punkterna 22 och 23 har det förhållandet att British Airways vid förstainstansrätten företräts av samma advokater som under förfarandet vid

kommissionen varit ägnat att underlätta arbetet för British Airways advokater och minskat den tid som dessa advokater har ägnat åt akten. Under dessa omständigheter anser förstainstansrätten att de kostnader för översättning som British Airways har haft är ersättningsgilla enligt artikel 91 b i rättegångsreglerna.

27 Med beaktande av det som har anförts ovan skall det sammanlagda beloppet av de rättegångskostnader, inklusive de utgifter som har åsamkats British Airways advokater, som British Airways skall få ersättning för av Air France, fastställas till 29 000 GBP.

28 Med beaktande av att förstainstansrätten, när den fastställer de ersättningsgilla rättegångskostnaderna, har beaktat alla omständigheter i målet fram till den tidpunkt då den avgjort målet, finns det inga skäl till att uttala sig separat om de kostnader som har åsamkats parterna med anledning av förevarande förfarande som har uppkommit till följd av domen.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

Det sammanlagda beloppet av de rättegångskostnader som sökanden skall ersätta intervenienten British Airways plc för, fastställs till 29 000 GBP.

Luxemburg den 17 april 1996

H. Jung

Justitiesekreterare

C. P. Briët

Ordförande